

та іншими заінтересованими сторонами; публікують, експонують та в іншій формі популяризують архівні документи; виконують інші функції, спрямовані на ефективне використання відомостей, що містяться в документах НАФ [2].

З метою удосконалення нормативно-правової бази функціонування архівної галузі, подальшого реформування архівної справи в Україні, встановлення єдиного порядку формування, обліку, зберігання та використання НАФ були підготовлені Правила роботи архівних установ України, які є першим нормативно-правовим актом, що регламентує основні питання функціонування Національного архівного фонду, з урахуванням різних форм власності на архівні документи; єдності національної сукупної архівної спадщини; кваліфікації її як об'єкта права, а її документів як рухомого майна.

Одним з пріоритетних напрямів наукових досліджень УНДІАСД залишаються питання нормативно-методичного забезпечення впровадження електронного документообігу та архівного зберігання електронних документів. Протягом року на основі дослідження інформаційних об'єктів приймання-передавання електронних документів, їх структури та змісту було розроблено методику та підготовлено методичні рекомендації з приймання-передавання електронних документів до державних архівних установ та архівних відділів міських рад, що спрямовані на унормування процесу приймання на архівне зберігання електронних документів.

Отже, аналіз ролі Українського науково-дослідного інституту архівної справи та документознавства показав, що установа працює у напрямку реалізації державної політики з організаційно-методичного та інформаційно-аналітичного забезпечення державних архівних установ системи Укрдержархіву.

Джерела та література

1. Архівознавство : підручник для студентів вищих навчальних закладів України / редкол.: Я. С. Калакура (гол. ред.) та ін. – К., 2002. – 316 с.
2. Архіви України [Електронний ресурс] : офіц. веб-портал Держ. архів. служби України. – Режим доступу: <http://www.archives.gov.ua>.

Валентина Мироненко
м. Полтава

СУЧАСНА БІБЛІОТЕКА В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ: ОРІЄНТАЦІЯ НА КОРИСТУВАЧА

Інформація нині стає дедалі важливішим економічним, політичним і соціальним ресурсом людства. Її ефективне використання передбачає вдосконалення процесів керування цим ресурсом, мобілізацію усіх активних членів суспільства на постійну самоосвіту. За таких умов різко зростає роль бібліотек. На сьогодні у країні набирає сили процес адаптації інформаційно-бібліотечного обслуговування до змін в економічному й соціально-політичному житті. Бібліотеки, намагаючись адекватно відповідати на суспільні запити, наповнюють свою діяльність новим змістом – інформатизують усі напрями своєї діяльності [3, с. 38]. Для цього створена

необхідна правова база, в основі якої лежить Закон України від 9 січня 2007 року «Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» [4].

Нині відбувається переосмислення ролі й місця бібліотечно-інформаційної діяльності в задоволенні потреб і запитів сучасного користувача. Постає нове коло наукових завдань у галузі розвитку бібліотечної справи, зокрема щодо питання застосування нових підходів до бібліотечної роботи на базі сучасних інформаційно-комп'ютерних технологій (ІКТ), їх організації і впровадження.

Інформаційне забезпечення є важливою ланкою робочого процесу будь-якої бібліотеки. Саме від чіткої структури інформаційного простору бібліотеки залежить створення необхідних для книгозбірні набору інструментів, використання яких дозволить забезпечити кожному користувачу оперативний доступ до матеріалів та документів бібліотечного фонду, а бібліотекарям – реалізувати нові форми роботи з ними [1].

Упровадження новітніх технологій у бібліотечну практику розширює можливості бібліотек і зумовлює перегляд концепції обслуговування користувачів. Головним для бібліотеки був і залишається користувач, його запити і потреби [2, с. 262].

Щоб утримати свої позиції у сучасному інформаційно-комунікаційному просторі суспільства бібліотеки мають активно освоювати нові інформаційні технології – видавничі, рекламні, телекомунікаційні, мультимедійні, гіпертекстові, електронізацію інформаційних ресурсів, комп'ютерну обробку інформації тощо [5, с. 229].

На сьогодні бібліотеки, маючи змогу розкрити все багатство власних фондів, пропонують нові послуги, у них з'являється можливість максимально повно задовольняти запити сучасних користувачів. При цьому забезпечується доступ користувачів до електронних баз даних безпосередньо в бібліотеці; стають доступними повнотекстові бази даних на електронних носіях, створених бібліотекою або придбаних нею; надається доступ до інформації на новітніх носіях інформації, відвідувачі мають змогу користуватися можливостями Інтернету, електронної пошти завдяки відкриттю відповідних інформаційно-ресурсних центрів у бібліотеках; забезпечується надання правової інформації з різних сфер життєдіяльності громадян у безкоштовній юридичній приймальні; організовується ефективна робота з дистантного обслуговування різних категорій користувачів; формується штат сучасних інформаційних працівників, які, досконало володіючи електронними інформаційними технологіями, забезпечують відповідно до нинішніх вимог організацію інформаційних ресурсів, підготовку їх до ефективного використання та якісну доставку користувачам [3, с. 58].

Виконання перерахованих вище завдань забезпечує новий рівень бібліотечно-інформаційного обслуговування, створює умови для якісного та швидкого публічного доступу до необхідних суспільству інформаційних ресурсів. Умовно кажучи, сучасна бібліотека стає вузловим центром, котрий концентрує та розподіляє інформаційні потоки.

На сьогодні стає очевидним, що з еволюцією українського суспільства до рівня інформаційного, значення сучасних бібліотечних установ як інформаційних центрів зростатиме.

Також нині видозмінюється, набуває нового значення, характерних рис та особливостей робота з бібліотечного обслуговування сучасних користувачів. У зв'язку з цим посилюється роль бібліотек як сучасних інформаційних центрів – важливих елементів соціальної структури в розвитку суспільства [3, с. 146].

Джерела та література

1. Використання документально-інформаційних ресурсів у інформаційному забезпеченні користувачів. (з досвіду роботи Долинської ЦРБ) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lib.if.ua/publish2008/1221216205.html#>

2. Желай О. Інформаційні запити як орієнтир удосконалення бібліотечної діяльності / О. Желай // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського. – К., 2011. – Вип. 30. – С. 262–263.

3. Медведєва В. Становлення інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності інформаційно-аналітичних служб бібліотек (на прикладі Служби ін-формаційно-аналітичного забезпечення органів державної влади НБУВ) : монографія / Валентина Медведєва ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – К. : 2013. – 180 с.

4. Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки: Закон України від 9 січня 2007 року. № 537-V. – Відомості Верховної Ради України 2007, № 12, ст.102. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/537-16>

5. Присяжна Л. В. Роль сучасних інформаційних та телекомунікаційних технологій у контексті розвитку бібліотек / Л. В. Присяжна // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського. – К., 2011. – Вип. 30. – С. 229.

**Олена Забрда
м. Миргород**

ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ФУНКЦІОНУВАННЯ МУЗЕЇВ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Музей можна визначити як своєрідний архів речей, предметів, оскільки документ постає в речовому вигляді і входить у музейний фонд поряд з іншими музейними предметами.

Музеї – це культурно-освітні та науково-дослідні заклади, призначені для вивчення, збереження та використання пам'яток природи, матеріальної і духовної культури, прилучення громадян до надбань національної і світової історико-культурної спадщини [1].

Основними напрямками музейної діяльності є культурно-освітня, науково-дослідна діяльність, комплектування музейних зібрань, експозиційна, фондова, видавнича, реставраційна, пам'яткоохоронна робота.

Законодавство України про музеї та музейну справу базується на Конституції України і складається з основ законодавства України про